

מגילה כה

עניין: ליצנותא דעבודת כוכבים

נפש החיים שער ב' פ"ז

(* הגה"ה ובוזה יובן מאמרם ז"ל [מגילה כ"ה ע"ב] כל ליצנותא אסירא בר מליצנותא דעבודה זרה דשריא, דכתיב [ישעיה מ"ו א'] "כרע בל קורס נבו כו' כי לא יכלו מלט משא", ולכאורה לפי זה יפלא מאד סיפיה דהאי ענינא שם, שסיים "ואני אסבול ואמלט", ומעודי נפלאתי על זה.

ועל פי דברינו אלה הוא מבואר למשכיל כמו שכתבתי לעיל, שכל מה שאנו מדברים בו יתברך, הכל הוא רק מצד התחברותו יתברך להעולמות, שמסודרים כולם כאחד "כמראה דמות אדם" כביכול, בכל האברים והעניינים שבו ממש וכל מעשי איש ישראל המה להעולמות כענין המזון לגוף, והמעשים אשר לא טובים ח"ו, המה נהפכים בתוכם ללכלוך וטינופת, והם כחות הטומאה. זהו שאמר הכתוב שהעבודה זרה אינה יכולה להתאפק ולסבול למלט ולהוציא כהוגן משא הזוהמא שמטמאים אותה אלא "קרסו כרעו יחדיו" [שם] כו', היינו, שאין להם שום כח עצמיות שיוכלו לגרש ולהוציא מאתם הזוהמא מעצמם. לא כן הוא יתברך שמו נורא עלילה, כי תאחו במשפט ידו, ואינו ממהר לשלוח ח"ו בפעם אחת כל הכחות הדין והקליפות שהן הטינופות והלכלוך שנעשו, בהעולמות המקבילים ומכוונים לאברי מבשלי האכילה שבאדם, כי היו מחריבין חס ושלום את כל העולם, אלא שהוא נושאם וסובלם כביכול (ד) וממלטם מהעולמות כהוגן מעט מעט, לפעול הדין בעולם על ידי יסורין מעט מעט בהמשך זמן, כענין הכתוב [עמוס ג'] "רק אתכם ידעתי גו' ע"כ אפקוד עליכם את כל עונותיכם", כידוע מאמרם ז"ל על זה [ע"ז דף ד', א'], עד שברבות הימים יתרוקן לכלוך הטינופת, הם כחות הטומאה מהעולמות מכל וכל, אחר שיוגמר קיבול עונשו של האדם. כמ"ש בפנים, שאחר גמר קיבול העונש הם כלים מאליהם, ואז יחזרו העולמות לאיתן בריאותם ותקונם הראשון, והבן.

WHATSAPP

EMAIL

PODCAST

TORAHANYTIME

ALLDAF

DAFYOMI PORTAL

KOLHALASHON